

FEMADÁČEK

LOUČENÍ

FEMAD 99 končí a ptát se jaký byl, nemá, aspoň pro tuto chvíli, valného smyslu. Obrazy a zážitky si odnáší jeden každý. Smysl však má, že jakkoliv se může zdát stav světa a společnosti pesimistický, člověk je stále vlastníkem práva vymyslet si svou vlastní realitu. Vymyslet a stvořit a ukázat ji druhým, a jak historie občas potvrzuje, nejedná se o marnost. Souznění, vršení, oslovování – jak libo – jestliže se dotýká lidskosti, se nakonec někde pozitivně projeví. Jiná věc je, že společnost by si měla cenit těch, kdož tyto reality vymýšlejí a tvoří. Cenit bez ohledu na to, že výsledek práce se nedá okamžitě proměnit v šišku salámu či automobil či post v senátu. Jde totiž o nepominutelnou – byť často opomíjenou a zlehčovanou – hodnotu, na níž a nad níž se konstituuje společnost. Stručně řečeno: hybnou silou světa není v první řadě inteligence, ale imaginace, schopnost představit si! A od představy je malý, i když obtížný krok ke skutečnosti. A dále k proměně skutečnosti za pomoci inteligence, tedy vyložené představivosti.

Proč se zmiňovat o tak evidentním? Inu proto, že současný trend vytváří zdání, jako by svět mohl existovat a fungovat jen na základě sumy informací, tzv. informační dálnice. Vzniká dojem, jako by před pár lety svět zalidňovali troglodyté bez jakýchkoli informací, především pragmatických a užitkových. Možná měli nějaké informace etické a estetické, ale ty se nepovažují za důležité. Nejde jen o to, že vznik takového společenského názoru je falešný a nebezpečný, ale vzato do důsledku, informací je tolik a následují bez selekce tak rychle za sebou, že ztrácejí smysl a důležitost samy od sebe a dále tím, že nejsme schopni je ani globálně akceptovat. Hustě na nás sněží dál a dál až se obecné podvědomí přestane zabývat tím, proč vznikají, a především jak vznikají. Informace však neraší volně jako kopřivy, ale jsou produktem imaginace, obrazotvornosti, představivosti, prostě schopnosti člověka stvořit realitu. Informace vždy byly a jsou výsledkem tvůrčího aktu člověka. Jsou pouhým jevem, ne podstatou! Jsou tedy druhotné a ne prvotní,

jak se dnes tvrdí. Tím se vracíme k Loučení s FEMADem 99, k našemu právu a povinnosti používat a rozvíjet představivost. Jen na nás samých záleží, jaký typ informací svou osobní a osobitou imaginací stvoříme, jak je předáme, jak je použijeme. Informace totiž dokáže člověk zpracovat dvojím způsobem. Věděním, poznáním – procesem zvenčí dovnitř, osvojením znalostí, a Pochopením – procesem zvnitřku ven, které ale předpokládá zkušenost jako podmínku k pochopení. Určitá část zkušeností je však nepřenositelná, nekomunikovatelná běžným jazykem, a tak jediný možný proces k pochopení vede přes jazyk umění. Pouze on je schopen nás oslovit tak, že během vteřiny pochopíme, co druhý musel na vlastní kůži prožívat roky.

Nuže, právě v takovéto tvorbě informací specifickou imaginací tkví hodnota FEMADu a divadla obecně. Nuže, představujme si všichni, jak se za rok opět shledáme v sídle imaginativních, a snad proto vyvražděných Slavníkovců.

Vladimír Zajíc

PRCEK NA STOJÁKA

pouze pro starší 18 let

BECHEROVKA: původně se jmenovala „Karlovarská anglická hořká“ a roku 1807 ji poprvé namíchal a stočil karlovarský lékárník Jan Becher. O sto let později si na Becherovce pochutnával již celý svět a firma byla držitelem titulu c und k dvorního dodavatele, který ji udělil Franc Josef, neboť pro spotřebu vídeňského dvora kupoval měsíčně 50 litrů.

Seminář D

Už nikdy nebudu spát v rákosí

„Představení je pro děti od 8 do 12 let, ale i my jako 14 letí jsme se na to mohli dívat.“

Dětem se líbily: hrášek, včely, slovní hříčky s obtížemi jsme dávali dohromady příběh - hlavně místa okolo příchodu střípků štěstí, a jak to bylo okolo objevení snítky. Přehlédli jsme, kdy dostaly sestry med a celý let sester byl pro nás problémový. V celém představení bylo pro nás problémem prokládání situačního humoru humorem slovním, který byl přijat, ale nebezpečně odváděl pozornost. Také se mísila realita s fantazií, která často nebyla k pochopení.

Malá mořská víla

Moře, voda, láska, princ, sestry, nevěra, loď, Esmeralda, televize nebe, útesy, bouře, mraky, šátky, vlna, obruče, chobotnice, vzduch, člověk, H₂O, .
Aneb: Tragédie člověka, který se nemohl rozhodnout; podvedená láska; všechno nové není dobré; nekonečná touha; skutečný sen; zvědavá víla; splněná přání; jak to někdy dopadá osud si nevybírá; co je to touha.

. Příběh není úplně smutný, ale ani veselý. Víla působila naivně, leč mile. Kdyby hra skončila HAPPY-ENDEM, rádi by si jej někteří ze Semináře D prožili. Byl zde velice nejasný konec, velká změna. Kdybychom neznali H. Ch. Andersena, nebylo by pro nás k pochopení, co se s vílou na konci stalo. Kam šla? Proč se tam na konci objevili všichni?

Scéna: Přehnaná světla - fůj! Byli jsme přesyceni efektama a proto tolik nevynikl příběh. Celkově vymakané představení v nás zanechalo spíše negativní dojem. Bolela nás (některé) hlava.

Martin Strotzer

Seminář C (7 - 10 let)

Už nikdy nebudu spát v rákosí

Co si nejvíc pamatujeme: Jak přišel pošťák, jak spala holka na začátku, jak letěli na nebe, Ryběnku (líbily se mi její kytičky), jak přišly střepy štěstí, hrášky, ale nebyly dobře kulatý, vosy, jak potřely pošťáka medem, vodní víla jak se blejskala, bača, který byl andělíčkem těch dvou.

Pokus o převyprávění příběhu: Mařenka spí na lavičce - Boženka ji dolila do kávy vodu - přichází pošťák a přináší jim pralinky - šly spát a byla bouřka - velká voda přinesla vílu - babička kouká z okna, že mají něco na zahradě - babičky nepřemýšlejí jak dostat Ryběnku do vody - víla se proměnila v rákosovou snítku - přiletěly vosy a poradily holkám, ať se zaptají nahore - tak letěly do nebe - tam potkaly vosy, беруšky, pošťáka, husy, baču - ten jim řekl huš, a protože ještě nebyly mrtvé tak padaly - zachránily je vosy a daly jim med - byly na hrachovém poli - tam je chytil pošťák, tak ho pomazaly medem - v obálce našly rákosovou snítku - tu hodily do rybníka - pak přišla víla a proměnila je zpět do babiček.

Co pro nás bylo nejdůležitější: Jak byly na nebi, písničky

Co tam mohlo nebýt: Střepy, hrášek, nemusel být opravdický med.

Co děti v etudách nejvíce hrály: Úplný začátek, jak jsou babičky před domečkem, jak si dolívají kávu vodou. Babičky jak letěly do nebe.

Zpívej klaune

Děti nejprve nadšeně stavěly scénu a nedělalo jim žádný problém rozdat si role (silnou ženu chtěli hrát kluci). Ve scéně pro ně byla důležitá klouzačka, vajíčka a závěs. Pro děti bylo důležité, aby s nimi byla holubička. Na přehraní si vybraly scénu s výměnou klobouků. Zahrály 3 kousky: Představování; silná žena přetahuje zubama; výměna klobouků. Všechno hrály beze slov, jen se domlouvaly kdo kde bude stát.

Vzkazy pro herce: Klobouk nenávisť, Holubička, Čaroděj.

Nejdůležitější postava: Kouzelník a pro většinu dětí i Klaun.

Nejpodstatnější kousky: Jak se roztáhlo moře, scény s holubičkou. O vajíčka neměly strach, protože byla umělá.

O čem to bylo: O cirkuse, o zvířátkách, kouzla a sranda. Největší nadšení z vody, protože byly úplně pohlceny a když se voda stahovala tak je úplně zahalila. Nejpůsobivější byly scény s čarodějem. Písničky pro ně nebyly vůbec působivé - Lucie prohlásila, že tam vůbec nezpívali. Vajíčko držely „proto aby ho zahrály, aby byly zapojené“. Jakub měl vajíčko proto, „že se hlásil“ - až na doptání daly dohromady, že se z něho měla vylihnout holubička a dát Klaunovi hlas.

Zapojování do hry: Děti nevnímaly jako něco mimořádného, nepřišlo jim to jiné než jindy, připustily, že bylo fajn, že byly blíž. Nejdůležitější si připadaly když vracely vajíčka (Jakub - 8 let), na ptačím bále (Lucka - 7 let), nepřipadal si důležitý (David - 11 let).

Malá mořská víla

Jak to dopadlo?

Ondra 9 let - Malá mořská víla se rozplynula.

Lucka 7 let - Ona se s princem rozešla a šla k otci a princ zůstal v zámku.

Pavel 7 let - Nakonec se sešli, princ si vzal vílu, ale nedohráli to.

Jakub 7 let - Ta zlá neobelhala vílu, princ se vzbudil dřív a zlou nejspíše vyhnali, a jak to dopadlo si nepamatuju.

Tomáš 7 let - Dopadlo to dobře, s vílou to dopadlo dobře, a zlá odešla pryč.

Eliška 7 let - Bylo divné, že jí vzali hlas a nemluvila, bylo to asi proto, že herečka nevydržela nemluvit (někdo to vydrží někdo zas ne), skončilo to špatně.

12 dětí hlasovalo o konci: Povedlo se zlé princezně omámit prince, a 10 dětí bylo pro. Kouzlo nezapůsobilo na 3 děti. Zlá princezna omámila prince úplně - pro to nebylo žádné dítě.

Pátý souhrnný seminář

Zpívej, klaune

Hodnocení představení pražského Divadla v Dlouhé začalo povídáním Marie Růžičkové a Marie Poesové, které vyprávěly o práci se seminářem nejmenších dětí. I když děti byly vtaženy do hry, nechtělo se jim příliš povídat o inscenaci. Pravděpodobně to bylo únavou, i když se objevil i názor, že děti si svoje prožily, své nadšení a nepotřebovaly se k tomu vracet. Chlapcům se nejvíce líbila postava kouzelníka Petra, a to z těchto důvodů:

- byl zlej, ale byla tam akce, proto se to líbilo
- byl zlej, protože měl pavouka, jak se mu dostal na hlavu, to nevím

Dojmy dětí ze hry: nebál jsem se, věděl jsem, že je to divadelní hra

- bavilo mě, že můžu účinkovat, ale nechtěl bych hrát divadlo
- měli mít víc vajíček, protože na mě nezbylo

- líbily se randy, prťavej klaun, jak podváděli s kloboukem
- bavilo mě vajíčko, ale myslel jsem si, že si ho můžu nechat

Když děti malovaly, neobtěžovaly se postavami. Nejvíc by si zahrály silnou Ivanu, protože jim připomínala Xenu nebo Sindibáda, měla hezký oblek a byla vtipná, ale občas se divně tvářila. Podle dětí by se to líbilo dospělým. To ale následující diskuse dospěláků příliš nepotvrdila.

Padly totiž tyto názory:

- příliš mnoho informací, příliš chaosu, někdy bez účelu
- bavila jsem se tím, jak se baví děti, smála jsem s dětmi, které to prožívaly

Na základě těchto poznatků se rozpoutala diskuse na téma: „Na kolik zůstane vnímaný děj v okamžiku, kdy se děti podílejí na hře?“ Podle F. Zborníka měla hra dva základní problémy, proč příběh nebyl vnímán silně:

1. Klaun, který byl hlavním hrdinou byl slabě „vypíchnutý“. Proto se s ním jako s hrdinou děti slabě identifikovaly. Na „spasení klauna“ se nemohly emocionálně podílet.
2. Když se exponovalo zlo v podobě kouzelníka Petra, bylo to nezřetelné. Působí to jako náhoda. Není exponován motiv závesti.

Zpívající klaun byla „přísně řízená hra s dětmi“. Dítě v tomto případě mělo účast na hře, ale nebylo spolutvůrcem příběhu. Děti ale neměly pocit zrady, přistoupily na pravidla. Autoři hry cíleně komunikovali s jistou věkovou skupinou dětí – z dětské psychologie vyplývá, že děti kolem 8 let vnímají jednotlivosti.

Malá mořská víla

Debata o této inscenaci tentokrát začala diskusí dospělých. První názor, tedy „výkop“ byl dost přísný:

- hra se mi nelíbila, nepochopila jsem, proč z moudrého krále vodní říše udělali šaška, víla podle mě nebyla zamilovaná a byla to prostě jen „střelená holka“, víly vůbec byly zvláštní – chvíli měly ocas – ploutev, chvíli ne
- dramaturgicky mě rozladil konec
- chyběl tam cit, klíčová místa byla zlehčená, a proto nepravdivá
- nadbytečné výtvarné prostředky ubíraly energii, Přes tyto silně kritické názory hru královehradeckých profesionálů z divadla Drak hodnotili někteří dospělí velmi pozitivně. Těm se to moc líbilo, a oni si pak si hrozně přáli, aby to skončilo dobře.

A tak se seminaristé snažili zodpovědět na otázku: „Proč byl celkový dojem z představení rozpačitý?“

1. technika vítěz nad srdíčkem
2. nešly dohromady skvělé kulisy a k tomu šašek král a víla třeštidlo

3. konec – víla se najednou rozplynula a chybělo tam váhání
4. scénografie předvádí sama sebe, absentují vztahy a city
5. proč je zrovna babička loutka
6. lidi a mořské postavy jsou hrány stejně

Aleš Bergman:

„Prostředky budou nepodstatné, bude-li pro mě výpověď dostatečně silná. Na Malou mořskou vílu jsem byl vstřícně naladěný, ale během představení jsem postupně vadnul. Je to jen epické – demonstrováním jednotlivých situací to ztratilo rytmus a představení se stalo monotónní. Nebyly akcentovány důležité situace. Ve vztazích nebylo napětí, vztahy se nerozvíjely.“

František Zborník:

„Chybí tu střet dvou lásek. Otec - víla a víla -a princ. Není tam ta „láska, která hory přenáší“. Není tu archetypálně vybudován souboj dvou lásek. Působí to jako příběh potrhlý holky, která je zvědavá.“

Děti ze seminářů Evy Kodešové a Bedřicha Čermáka na Malou mořskou vílu reagovaly následovně:

Víla byla – zvědavá, bláhová, odvážná

Nebylo to dokončené: „Škoda, že to Andersen nedopsal.“, „Chtělo by to druhý díl.“

Proto děti vymýšlely název pro pokračování víly: „Malá mořská víla se vrací“, „Jak se zachová Malá mořská víla“, „Malá mořská víla 2“

Děti také přemýšlely o tom, jak by to dopadlo s princem – žil by s panenkou, zapomněl by na vílu, oženil by se a měl by děti.

Podle dětí se něco takového nemůže stát v normálním životě. Děti si nezapamatovaly slova ústřední písně. Podle nich to nebyla pravá pohádka, ale byla to pohádka se špatným koncem. Děti to neprožily, nedaly se „opít technikou“ a nebraly to vážně. Při kreslení kluci malovali technické věci a dívky se identifikovaly s Malou mořskou vílou. I když kreslily svou projekci - dívka na jejich obrázcích měla vždy dlouhé vlasy.

Lektoři na závěr udělali následující resumé:

Milan Schejbal: „V Malé mořské víle dominovaly výrazové prostředky nad obsahem, forma přehlušila sdělení.“

František Zborník: „V inscenaci byla patrná snaha zmírňovat konflikty, které v příběhu jsou. Proto velká rozhodnutí nevyznívají, protože konflikt je „uhlazený“.

Aleš Bergman: „Od začátku není rozehrán silný, dobrý vztah s otcem.“

Anketa: Jak se vám líbilo představení?

Divadlo DRAK Hradec Králové: Malá mořská víla

Hezký. Já mám tuhle pohádku hrozně ráda a toto zpracování se mi moc líbilo.

Žaneta Pavlů, 13 let

Moc, moc se mi líbilo, bylo to krátký a fantastický.

Jitka Teslíková

A bylo to pěkný, líbilo se mi, jak měnili to prostředí.

Eva Hovorková

DS Trdla Vyškov: Maryša

Nejlepší byla Maryša, ta byla dokonalá. Celkově to bylo taky hezký.

Petra Kukačková

Ale jo, docela jo.

Jaromír Rezek

Jo, docela se mi to líbilo.

Hana Borová, 13 let

Bylo to pěkný, vypadalo to nějak jinak než klasický divadlo.

Eva Hovorková

Rádobydivadlo Klapý: A Ježíšek už dávno ...

Bylo to hezký, ale moc dlouhý.

dívka 15 let

Kdybych byl dítě, tak bych neusnul. Jinak naprosto skvělý, propracovaný, hlavně herecké umění těch dětí bylo vynikající.

Martin Chlad

Vzhledem k tomu, že jsem toto představení viděla jako tříhodinové, tak dnes se mi líbilo víc než to původní.

Hana Svobodová

To, co bylo v tom tříhodinovém, tak dnes tak nevygradovalo. Byly v tom úplně rozrušený vztahy.

Yvona Kršková

Představení jako takové se mi líbilo, protože už jsem ho viděl několikrát. Je to vůbec to nejlepší, co pan Valeš mohl kdy udělat. Ale proč to sem někdo tahal na Femad, festival pro děti a mládež? Není vám blbý, aby osmiletý dítě koukalo na traumatizující situace rodiny a dětí?

Pavel Trdla

Střípky z Femadu

Při představení Zpívej, klaune, zaslechl kouzelník Petr dvě holčičky, jak komentují proměnu holubičky v balónek. Ta poučenější povídá té druhé: „Vidíš, já ti říkala, že to je podvod, vždyť je to balónek. No a když těch podvodů je tam víc, pak se tomu říká divadlo.“

Poděkování

Hana Kadlecová z Nadace pro rozvoj občanské společnosti děkuje všem, kteří přispěli do sbírky na projekt Pomozte dětem, který je určen ohroženým dětem nebo dětem v krizových situacích.

3. ročník .lesu amatérského divadla! aneb Zatoulané .ísmeno

ROZPRAŠENÍ ROZPRAŠENÍ RAHA .OČIMA

DDM .S. EKTRUM
KARLÍNSKÉ NÁM. 7
.RAHA 8

Máte čas v sobotu 27. listopadu od sedmi hodin večer? .akliže ano, tak Vás srdečně zveme do .rahy na Karlínské náměstí 7, kde .ro vás DIVADLO (bez záruky) .RAHA na tento večer .řiravilo již třetí ročník značně neformálního „setkání“ amatérských divadelníků.

Uděláte-li si čas a .řijedete-li, vezte, že se můžete těšit na soustu muziky všech možných žánrů, která bude hrát až do brzkého nedělního rána. .osedět a .o.ovidat si budete moci v několika dobře zásobených (a levných!) občerstvovnách. Ti, kteří se nes.okojí .ouze s .asivní zábavou si budou moci potrá.it své mozkové závity nad

známými i méně známými deskovými hrami. No a samozřejmě dojde i na divadlo (koho uvidíte .onecháme zatím zahaleno rouškou tajemství), na tombolu a ještě nějaké to .řekva.ení máme schováno v rukávu.

No a jelikož doufáme, že bude nával, tak si raději zarezervujte vstupenky .ředem na tel. čísle 0603/44 11 50 nebo můžete zkusit e-mail dbz@post.cz.

(.ředem u.ozorňujeme, že večerní róby skutečně nejsou vyžadovány! To .ro ty, kteří .les loni absolvovali v gala.) -d'bz-

**Redakce si děkuje sama sobě a kdo
si s Femadáčkem užil aspoň
15 minut radosti a slávy. jak kdysi pro-
rokoval Andy Warhol. jsme rády a rádi.**

Zpravodaj 27. ročníku FEMAD 17. 9. – 19. 9. a 24. 9. – 26. 9. 1999

Náklad: 100 výtisků. Šéfredaktor : mgr. Vladimír Zajíc. Redaktoři: Štěpánka Mikešová, Pavlína Morávková. Technická a výtvarná spolupráce: Jaroslav Vondruška ml.

Cena: 2.- Kč